

KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTEKÓW

32

1. OBIEKT ZESPÓŁ DWORSKO - PARKOWY – ALEJA DOJAZDOWA			5. MIEJSCOWOŚĆ Dębica
2. OBECNA FUNKCJA ALEJA	3. MATERIAŁ ROBINIA	4. DATOWANIE 1920 r.	6. GMINA Miasto Dębica
20. FOTOGRAFIA 			7. POWIAT dębicki
			8. WOJEWÓDZTWO podkarpackie
			9. KOD POCZTOWY 39-200 Dębica
			10. ADRES Dębica, ul. Starzyńskiego
			11. LOKALIZACJA Kępa, na zachód od centrum miasta
			12. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA Nr obszaru AZP Nr stanowiska na obszarze AZP Nr stanowiska w miejscowości
			13. NR EWIDENCYJNY DZIAŁKI 3558, obr. 5
			14. WŁASNOŚĆ komunalna Gmina Miasta Dębica, ul. Ratuszowa 2
			15. RODZAJ UŻYTKOWANIA
			16. INFORMACJA O OCHRONIE Nr i data wpisu do rejestru zabytków A – 231, 14.10.1980 Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego ZL „Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Dębica-2010” Inne
17. RODZAJE ZAGROZEŃ			
18. STAN ZACHOWANIA zły	19. WPISUJĄCY DANE Renata Gevorgyan	20. DATA WYKONANIA EWIDENCJI 12.10. 2006 r.	

Widok na aleję od strony południowej.

21. UWAGI

Zabytkowa aleja robiniowa stanowi integralną część założenia dworsko-parkowego, położonego nad brzegiem Wisłoki, w skład którego wchodziły również: murowany lamus z XVI-XVII w., murowany budynek dworu z 2 poł. XIX w., kaplica dworska obecnie garaż, oraz park krajobrazowy założony na przełomie XVI-XVII w.

Aleja została założona w 1920 r. W opracowaniu z 1977 r. stwierdzono 105 szt. robinii pochodzących z w/w okresu, natomiast w 1984 r. było już 71 szt. Obok pojedynczych wypadów w drzewostanie na dł. całej alei występują odcinkowe przerwy w alei na dł. posesji sąsiadujących z aleją. Obwody pni wahają się od 89 cm do 238 cm. osiągają wysokość 17-23 m. Niestety dojazdowa aleja wiedzie donikąd.

